

Kunffy Lajost /1869-1962/ a Balatonhoz közeli Somogytúr avatta^a magyaros izű faluvilág romantizálástól mentes festőjévé. Mint békés, fehérszakállu pátriárka él ismerőinek emlékében, aki furamód, festői pályájának - úgy vélhetnénk, hogy a csucsán, nagyvárosi, párizsi-polgári művészből lett a somogyi birtokán gazdálkodó magányos művész.

Elindulása a szorgalom és önbecsülés útján való fölemelkedés volt, melyet Munkácsy eszménye márx beragyogott. A száz évvel ezelőtti Kaposváron támadhatott a festőművészi ambíciója. Emlékirásában megenlegette a már idős mester, hogy a könyvesboltok kirakatában mesésnek tűnő karriert hirdetett Munkácsy: Krisztus Filátus előtt -jének reprodukciója. A gimnazista Kunffynál kilenc évvel idősebb Rippl-Rónai ekkor hagyta ott azonos elszárással az Arany Oroszlán patikát. Kunffy, ha mérsékelt vállalkozó kedvvel, mert előbb kötelességtudóan egzisztenciát teremtett magának jogászként, és a katonaságot is letudta, végülis ~~xxxxxx~~ követte földijét. Tanult és élt Münchenben, Párizsban, és még fiatalon vissza^{tért} Somogyba. Hogy miért történz ez Rippl-nél is így, arra Munkácsy is válaszolhat. Párizs Munkácsyja már nem vitt tovább az igéretes, sötétből feltörő magyar indulatok pikturája útján. Ez a franciáknak egzotikum volt. Kunffy is szállított oda hasonlót a cigányképeivel, szintén óriási sikerrel. Ettől azonban még idegenek maradtak. A szalonfestőként beilleszkedő "Munkácsy-példa már intő volt".

A tanítvány Rippl-Rónait az art nouveau rejtélyes, buja és tömör nyelvű világa, fiatal barátját pedig az impresszionizmus színessége csábította más irányba. *A müncheni Hollósy-iskola Kunffynak, a korai romantikus-realista képei közül való a sikeres* "Jób" *ket erősített meg* kép Somogytúron. Változtatása után ^{is} megmaradt a realiztikus formálás mellett, ami miatt nem a lazán vázolt, festőiségben oldott képei a sikerültebbek, hanem a plein air fényével fölszinezett, jó megfigyelésű zsánerképei. Ilymódon rokonaivá vált annak a hazai festőnemzedéknek, amelynek nagyjai Szinyei, Hollósy, Ferenczy Károly, Fényes Adolf voltak.

Kunffy 1905-ben pikturájának eleven fölfrissítését eltervezve jött apja gazdálkodásába bekapcsolódni Somogytúrra. Gyermekkorának legintenzí-

vebb élményei ujultak föl benne, s ez a végleges letelepedését eredményezte/1914/.

Nagy vásznakon teremtett karakterisztikus alakokkal bensőséges hangulatu életképeket. Szomorúságot, pihenést, munkát, derűs tájakat festett meg, amelyeknek sok szép darabját adományozta a kaposvári múzeumnak.

A "Somogyturi lakodalmi mulatság" képe 1909-ben készült, s mint sok ilyen képéhez, modellként tanulmányozta a falubélieket. A fiatal lányok és legények kedvüket lelték a festményen úgy látni magukat, ahogy Kunffy festette őket. Mesteri érzéke volt ahhoz, hogy a nagy kompozícióján ne engedjen a részletezés csábításának, amelynek elkalandozó anekdotázása sok festőt elvont a szineffektusok szabaddáengedésétől. Ez a kép a mozgás vigalo színes egységben maradé ünnepi jelensége. A "prima" festéstől frissek a színei, vagyis az egyszeri, módosítás nélküli színekrakástól. Rippl-Rónai tanította erre a technikára, aki sok kellemes nyári napon vendégeskedett a Kunffy-kuriában.

Oszlopos, tornácos műterme már 1958 óta látogatható, időközönként kicserélt műveivel a Rippl-Rónai Múzeum gyűjteményéből. Ez év májusában, lakóépülete, a kuria is megnyílt gazdagon berendezve eredeti butoraival és további sok festményével, melyekkel az emlékmúzeum teljessé vált.

Horváth János